

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 1/2010-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 271/04 v čase po vydaní nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 111/07-56 zo 7. augusta 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. augusta 2009 doručená sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 271/04 v čase po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 111/07-56 zo 7. augusta 2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že o žalobe sťažovateľa o náhradu škody koná okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 271/04 od 12. júla 2004, pričom do podania sťažnosti ústavnému súdu okresný súd podľa sťažovateľa v tejto veci stále nerozhodol, a to aj napriek tomu, že sťažovateľ dvakrát namietal prietahy v predmetnom konaní sťažnosťou u predsedu okresného súdu, ktorá bola uznaná ako dôvodná, a tiež napriek tomu, že ústavný súd už raz nálezom č. k. I. ÚS 111/07-56 zo 7. augusta 2008 konštatoval prietahy v predmetnom konaní okresného súdu. Sťažovateľ uviedol, že z dôvodu pretrvávajúcich prietahov v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 12 C 271/04 sa neustále predlžuje stav jeho právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu. Súčasne sťažovateľ navrhol, aby mu z dôvodu jeho nepriaznivej majetkovej situácie bol v konaní pred ústavným súdom ustanovený právny zástupca.

Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uviedol:

„Poznamenávam, že žalobu vo veci 12 C 271/2004 podal, som dotknutému Okresnému sudu Bratislava I dna 12. júla 2004. Čiže od podania žaloby uplynulo už viac ako päť rokov a dotknutý okresný sud o mojej žalobe doposiaľ nerozhodol.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„- prikáže dotknutému Okresnému súdu Bratislava I konať vo veci 12 C 271/2004 bez prietahov a pod zvýšeným dohľadom.

- prizná mi spravodlivé zadosťučinenie v sume 6 639 eur (t. j. 200 000,- bývalých Sk), uplatnené zadosťučinenie zdôvodňujem majetkovou aj nemajetkovou ujmom, ktorú mi spôsobil dotknutý okresný súd spôsobením prietahov a nevynesením v primeranej časovej lehote rozhodnutia o mojej žalobe. (...)

- zaviazá dotknutý Okresný súd Bratislava I uhradiť mi trovy spojené s mojím právnym zastúpením v konaní pred ústavným sudom o tejto mojej sťažnosti.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstata námietok sťažovateľa proti namietanému postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 271/04 spočíva v jeho tvrdení, že okresný súd v tejto veci aj napriek už raz ústavným súdom zisteným zbytočným priet'ahom v predmetnom konaní koná naďalej so zbytočnými a neodôvodnenými priet'ahmi, čím malo byť opätovne porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z vyžiadaného súdneho spisu pre posúdenie prijateľnosti sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd zistil v čase po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. I. US 111/07-56 zo 7. augusta 2008 tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn.

12 C 271/04, v ktorom okresný súd koná o žalobe sťažovateľa o náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť z dôvodu sťažovateľom tvrdeného neodborného stomatologického vyšetrenia žalovaným:

Dňa 17. septembra 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí prítomných účastníkov odročené na 29. október 2008 pre účely ďalšieho dokazovania s tým, že právna zástupkyňa sťažovateľa predloží otázky pre ňou navrhované znalecké dokazovanie a žalovaný oznámi adresu svedka, ktorého navrhoval vypočuť, pričom žalovaný už 19. septembra 2008 oznámil adresu svedka. Podaním doručeným okresnému súdu 27. októbra 2008 sa sťažovateľ (sám bez právnej zástupkyne) písomne vyjadril ku skutočnostiam, ktoré odzneli na pojednávaní 17. septembra 2008, a predložil listinné dôkazy.

Pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 29. októbra 2008, bolo po vypočutí svedka v prítomnosti oboch účastníkov konania a ich právnych zástupcov odročené na neurčito pre účely znaleckého dokazovania s tým, že právna zástupkyňa sťažovateľa oznámi údaje potrebné pre toto dokazovanie. Dňa 16. decembra 2008 okresný súd pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty urgoval právnu zástupkyňu sťažovateľa, aby oznámila potrebné údaje v zmysle záverov z pojednávania, pričom z dôvodu, že právna zástupkyňa sťažovateľa na túto výzvu nereagovala, jej okresný súd uznesením z 28. januára 2009 uložil poriadkovú pokutu za neplnenie si povinností v zmysle výziev okresného súdu. Sťažovateľ sa 10. februára 2009 sám písomne vyjadril ku skutočnostiam, ktoré odzneli na pojednávaní 29. októbra 2008.

Okresný súd 10. júla 2009 opätovne pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty urgoval právnu zástupkyňu sťažovateľa, aby oznámila potrebné údaje na znalecké dokazovanie v zmysle záverov z pojednávania, avšak z dôvodu opätovného ignorovania tejto výzvy právnu zástupkyňou sťažovateľa, jej okresný súd uznesením z 1. októbra 2009 uložil poriadkovú pokutu za neplnenie si povinností v zmysle výziev okresného súdu. Následne 2. októbra 2009 okresný súd nariadil na 21. október 2009 informatívny výsluch právnej zástupkyne sťažovateľa, avšak aj napriek vykázanému doručeniu predvolania sa právna zástupkyňa sťažovateľa nedostavila s tým, že podaním žiadala o zrušenie právneho zastupovania z dôvodu jej pracovnej zaneprázdnenosti.

Právna zástupkyňa bola sťažovateľovi ustanovená okresným súdom.

Podľa zistenia ústavného súdu k 4. januáru 2010 nebol zo strany okresného súdu vykonaný vo veci žiadny ďalší procesný úkon.

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

Preskúmaním účelnosti a časovej postupnosti procesných úkonov okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 271/04 v čase po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 111/07-56 zo 7. augusta 2008 ústavný súd v tomto skúmanom postupe okresného súdu zistil iba jedno („ojedinelé“) obdobie nečinnosti v trvaní viac ako 5 mesiacov, a to od 28. januára 2009, keď okresný súd uznesením uložil právnej zástupkyňi sťažovateľa poriadkovú pokutu, do 10. júla 2009, keď okresný súd opätovne urgoval právnu zástupkyňu sťažovateľa, aby splnila jeho výzvu.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), nevysloví porušenie práva zaručeného v tomto článku, ale sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Vzhľadom na to, že po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 111/07-56 zo 7. augusta 2008 bolo v postupe okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 271/04 zistené iba ojedinelé obdobie nečinnosti, ktoré vzhľadom na svoju dĺžku, ako aj na okolnosti veci nemožno kvalifikovať ako zbytočný prietah, ústavný súd sťažnosť

sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o prikázaní súdu vo veci konať bez prietáhov, ako aj rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobôd sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), nepripadalo už do úvahy rozhodovať o tejto časti sťažnosti.

Keďže sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá, bolo bez právneho významu rozhodovať o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2010